

Závornický evangelík

Rok 2016 ročník 20

2

„Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen...”

Úvodem

Milí čtenáři,

letošní Svatodušní svátky nás překvapily, možná zaskočily tím, že jsou tak brzy. Kéž nás ale nepřekvapí, nezaskočí Duch svatý samotný. On chce i nás proměňovat a skrze nás působit... A tak vám všem přejeme, abyste nejen o Svatodušních svátcích byli Duchu sva-tému otevřeni, protože jediné tak budeme skutečně tvořit Kristův lid.

Vaše redakce

Biblická úvaha – Martin Tomešek,
kazatel ČCE v Jablůnce

Konečně se zjevil samým jedenácti, když byli u stolu; káral jejich nevěru a tvrdost srdce, poněvadž nevěřili těm, kteří ho viděli vzkříšeného. A řekl jim: „Jděte do celého světa a každé evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět démony a mluvit novými jazyky; budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je.“ Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží. Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znameními.

(Mk 16,14–20)

Bratři a sestry! Pán Ježíš se zjevuje svým nejbližším jedenácti učedníkům úplně nakonec. Ti, kteří s Ním byli

v nejtěsnějším vztahu se o jeho vzkříšení dovídají jako poslední; tak alespoň dle evangelisty Marka. Není to zvláštní?

Víme, že biblických tradic o vzkříšení je několik; nejznámější je zřejmě Pavlova, tak jak ji známe i ze slov ustanovení svaté Večeře Páně. „Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom jedenácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratrů najednou; většina z nich je posud na živu, někteří však již zesnuli. Pak se ukázal Jakubovi, potom všem apoštolům.“ (1K 15,3–7)

Toto vyznání u apoštola Pavla vyznává Ježíše jako Pána, ústředně sděluje, že Ježíš přemohl všechny mocnosti; vše se staví pod jeho panství. Každý člověk, křesťan, který takto vyjadřuje svou víru, deklaruje, že se staví pod Boží moc, stává se novým člověkem a je poslán k misijní službě.

Biblický oddíl dle Markova evangelia nás seznamuje s tím, že Jeho učedníkům se dostalo jistého privilegia „být očitými svědky“, což je základem jejich apoštolství. Ale zároveň velmi úsměvně je, že evangelista Marek předkládá celou realitu tohoto Kristova zjevení: učedníky nijak neglorifikuje. Zcela jasně říká, že „nevěřili svědectvím, že Kristus vstal a byl vzkříšen“. Bratři a sestry, byli to lidé jako my.

Na základě těchto dvou biblických svědectví je zdůrazněna skutečnost, že „vidění jsou uzavřena“. A že tudíž věříme jen na základě zvěsti těch, kteří zmrtvýchvstalého viděli. A také jinde, pro naše povzbuzení, v Písmu čteme, že víra těch, kteří neviděli a uvěřili, je blahoslavena.

Setkání se Vzkříšeným Pánem není samoúčelné. A je jedno, jestli bychom došli k víře tak jako učedníci ze skutečného vidění, nebo zda jsme uvěřili na základě svědectví našich předků. Protože víra v Krista má v sobě podstatný a důležitý úkol; četli jsme: „Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření.“ Je to univerzální pověření pro celý svět a všechno lidstvo. Hospodin se zde neptá kolik máme práce, jako to či ono „stíháme“, respektive nestíháme, ale zcela jednoduše na nás apeluje, že přes všechny naše tolik nutné úkoly a nepostradatelné činnosti, je zde práce největší, a to misijní poslání zvěsti Kristova evangelia všem lidem.

Zvěst evangelia má vskutku dosah pro celé stvoření: vždyť kde evangelium nepřekonává lidský hřích, tam dochází k pustošení a porušování Božího stvoření.

Ano, kázání evangelia je jedna věc a slyšení, přijetí, druhá. Na zvěstované slovo je tudíž dvojí odpověď; buď víra nebo nevěra. Kdo uvěří a přijme zvěst evangelia, bude spasen. Uvěření znamená vysvobození z moci démonských sil, nemoci a smrti. A toto uvěření pak prakticky znamená přenesení se pod vládu Kristovu, do společenství Jeho církve.

Křest není jen individuální záležitost, nýbrž vyznavačský akt. Jde především o včlenění do Kristova lidu, rozptýleného mezi všechny národy, které na misijní volání odpovídají vírou. Křest je výsledkem vítězného tažení evangelia tímto světem. Jeden křest na odpuštění hříchů; jak vyznáváme v Nicejsko-cařihradském vyznání víry.

Ano, je třeba říci i to druhé, že jsou zde ti, kteří neuvěří. Na ty se dle Písma vztahuje tvrdý soud. Avšak soud je spravedlivý a hlavně věci Boží, a proto není naší záležitostí soudit či dokonce odsuzovat. Naším posláním je naopak zvěstovat; zvěstovat evangelium, a na to bychom se měli soustředit.

Naším úkolem je především zvednout se a jít. Nezůstat stát a smutně v myšlenkách vzpomínat na věci minulé; například na krásné a milé chvíle s našimi blízkými. Ostatně to je přece i v našich životech známou skutečností;

nejednou se loučíme s našimi blízkými, s kterými jsme prošli třeba i několik desetiletí. A pak jsou nám, jednoho dne, odňati. Věříme, že do Boží blízkosti. Ale my jsme najednou sami. A nastávají těžké a bolestné chvíle, avšak přesto všechno nemáme zůstat bezvýchodně stát na místě, stejně jako tehdy učedníci, ale jít dál do tohoto světa. Protože, když se osvědčíme jako praví svědkové víry, tak budeme moci okusit i té pravdivé blízkosti Boží, která nás naplní pravým pokojem a blažeností, o které se nám ani nezdá. A nebojme se! I když byl Pán Ježíš vzat

vzhůru, nezůstali ani učedníci sami. Jim, i nám, seslal svého svatého Ducha, který, prosíme-li o něj a očekáváme-li na něj, pak nás vyzbrojuje, naplňuje nás novou silou, pozhénáním i odvahou do každého dne.

Modlitba: Pane Ježíši Kriste! Tobě děkujeme za vše. Víme, že jsme nezůstali na zemi na všechno sami, ale skrze Ducha svatého je možno, aby se Tvá vláda i nadále uskutečňovala v tomto světě. Za to Tě prosíme i děkujeme, že jsi nás povolal ke spolupráci na Tvém díle. Amen.

Představuje se: Martin Tomešek, kazatel FS ČCE v Jablůnce

Milí bratři a milé sestry!

Ještě o pár let dříve, než vyšlo první vydání Javornického evangelíku, jsem spolu s dalšími mládežníky z hodonínského sboru jezdíval do okolí do sdružení mládeže, mimo jiné i do Javorníku. Podnikali jsme z našeho domovského sboru tyto výpravy, spolu s dalšími bratry, zejména proto, abychom se křesťansky vzdělávali a tvořili živé křesťanské obcenství. Samozřejmě, že tyto naše „ryze svaté“ úmysly nebyly takto vždy a všemi vnímány (zejména místními), a někteří nás podezírali – tak jak ostatně i v jiných okolních mládežích – že tyto naše cesty za křesťanskou pravdou mají i jiný účel. ☺ Pravdou je, že z naší generace u jednoho mládežníka přerostla touha po duchovní stravě natolik, že se v něm zažehla i další touha, a to po stravě duševní a fyzické, a tak časem spolu s jednou sestrou zdejšího evangelického sboru vytvořili pěkné manželství.

Časy mládí jsou neodvratně pryč, avšak cesty lidské a zvláště cesty Boží jsou nevyzpytatelné. V rámci svého představení alespoň trochu nastíním...

Narodil jsem se v roce vzniku Charty 77. Tatínek pocházel z kraje vinohradů, ačkoli jsme nikdy žádný vinohrad nevlastnili a maminka z Valašska. Jsme tři sourozenci, já jsem z nich nejstarší. Rodiče neměli komunisty moc v oblibě, a to se projevovalo mimo jiné i tím, že se od vládnoucí moci dočkali mnohých ústrků. Po revoluci 89 se nejprve zdálo, že přichází nová – dlouho očekávaná – doba svobody. Jak se však záhy ukázalo, gauneri převlékli kabáty a dobří a pravdiví lidé na tom zůstali namnoze opět nedobře. Je to však situace – jak praví Písmo – která není ničím nečekaným a novým. Přece už od prvopočátků byli Kristovci, křesťané, těmi,

kterí byli perzekvováni, a byla-li nějaká skutečná doba svobody, pak vždy jen do času...

Jak vyplývá z právě napsaného, revoluční roky mě zasáhly v době dospívání. Někteří psychologové tvrdí, že je to doba, která nejvíce ovlivňuje další směřování člověka jakožto osobnosti. Nevím. Nicméně pravdou je, že jsem nastoupil na střední školu technického typu, která – jak se později ukázalo – byla dobrým odrazovým můstkem pro budoucnost...

Nerad bych, aby můj medailonek přesáhl svou délkou předešlou biblickou úvahu, a proto podrobnosti dalších let vynechám... Ve zkratce vyjádřeno: Současně pracuji jako kazatel ČCE v Jablůnce. Mám ženu a čtyři děti. Výchova dětí i práce na sboru zabere nemálo času. Přesto, jak rád říkávám: „Času máme všichni stejně. Jde jen o to, jak si jej umíme rozdělit.“

Proto pro sebe dělím čas na rodinu, čas pracovní – služba kazatele, čas na další aktivity, kterým se člověk věnuje. Mám za to, že takové dělení je nezbytně nutné pro dobré, zralé a zdravé křesťanské fungování. Pro to, aby člověk mohl dobře sloužit Bohu, sobě, i svým bližním. Myslím si, že není problém si domyslet, že by kterákoliv z výše jmenovaných oblastí dovedla vyplnit i 100% času jednoho člověka. Proto je třeba této jistě dělby. A pak také samozřejmě čas na odpočinek.

V souvislosti s předešlou biblickou úvahou ještě rád sdělím jeden osobní postoj. Je zde jistá migrační krize z muslimských zemí. V současné chaotické situaci nevíme, zda k nám přichází skutečně pronásledovaný křesťan, ekonomický migrant nebo dokonce terorista. Proti tomu máme v naší zemi dlouhou křesťanskou tradici, kterou jak věřím, bychom rádi zachovali i pro budoucí generace. A to není jen úkol kazatelů, ale především každého z nás. Rád říkám, že jsme v době, kdy je třeba znovu klást důraz na rodinné pobožnosti. Podobně jako kdysi dávno v židovském národě. Víra je ze slyšení a „dědí“ se především v rodinách. Ve sboru, v církvi, případně ve škole se jen prohlubuje, konfrontuje a upevňuje. Ale základ, ten je dán z domu. Proto, prosím, dbejme hlavně na ta soukromá, domácí ztišení. Vždyť kde by dnes byl židovský národ, kdyby si domácí pobožnosti nezachoval. Dávno by zaniknul. Protože jedině žitou Kristovou láskou jsme schopni druhé přesvědčit a na cestu následování pozvat. A je jedno, zda jde o domácí či nově příchozí.

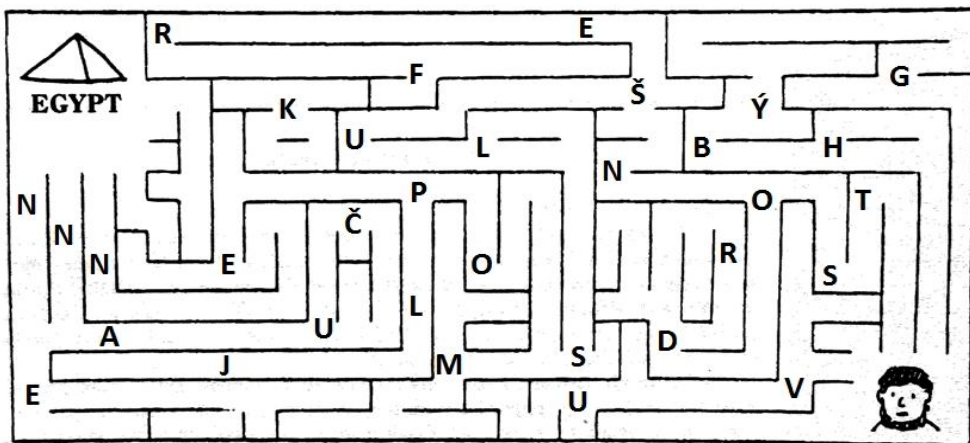
Martin Tomešek

Nejen pro děti

Hospodin vyvedl Izrael z Egypta pevnou rukou a vztyčenou paží. Vodil je, krmil křepelkami a mannou, napájel vodou ze skály. Dal jim dobrá pravidla pro život, uzavřel s nimi smlouvu. Stali se Jeho zvláštním vlastnictvím, zvláštním lidem.

Proč jim ale cesta pouští do zaslíbené země trvala 40 let? Co způsobilo, že museli jít tak dlouho? Byla to jejich Najdi v bludišti cestu z Egypta a posbírej na ní písmenka - dají ti odpověď'.

To je často i náš problém. Ale Ježíš po svém zmrtvýchvstání slíbil, že nás v tom nenechá. Že pošle lidem pomocníka. A Ježíš svůj slib splnil! Nenechal své učedníky samotné! Stalo se to o Letnicích. To byla slavnost „díkůčinění“ za sklizeň pšenice, Židé si však při nich připomínali především dar Zákona, dar těch dobrých pravidel pro život. Ten Pomocník se jmenuje Duch svatý a učedníky proměnil. Dal jim sílu dělat to, k čemu je Ježíš poslal. **Duch svatý je neustále mezi námi a proměňuje i nás!**

Duchu svatý, prosím, proměň i mě, ať jsem.....(doplň svou prosbu)

Co se událo:

13. března se konalo **Výroční sborové shromáždění**, kde jsme slyšeli několik zpráv – výroční zprávu sboru za rok 2015, zprávy za mládež a dorost, za nedělní školu, o chystaných opravách, zprávu hospodářskou a pokladní a účetní uzávěrku. Zprávy jsou uloženy na faře, kde si je můžete přečíst.

Konfirmace 2016

Milí bratři, milé sestry, jak je u nás zvykem, letošní konfirmační slavnost proběhla na Květnou neděli, 20. března. Konfirmováni byli: Jan Dermíšek (který byl také pokřtěn), Jana Komárková a Kateřina Vymazalová. Staršovstvo si mohlo ověřit, že k tomu byli

velmi dobře připraveni. 13. března se totiž uskutečnila zkouška konfirmandů, při které výše jmenovaní prokázali své znalosti z Písma, věrouky, dějin církve atd. (A dokonce byli tak aktivní, že připravili otázky i pro presbytery - takže tentokrát se u zkoušky nepotili jen konfirmandé.) Při samotné slavnosti konfirmandé vyznali svou víru v Pána Ježíše a „slíbili“, že ho v životě budou následovat. Já jsem na těch mladých lidech mohl pozorovat, jak za ten rok

přípravy povyrostli - nejen fyzicky, ale také duchovně. A za to jsem Bohu vděčný - že on v posledku vede náš život a táhne nás k sobě. Přemýšlel jsem při těch bohoslužbách, co pro každého z nich asi má Hospodin ještě přichystáno - čím vším budou muset projít, s čím vším se budou muset poprat, jak konkrétně budou přínosem pro církev pro svět. A protože jsem nic nevymyslel, jen jsem se za ně modlil. A nebyl jsem sám.

Petr Kulík

Modlitební setkávání

Milí bratři, milé sestry,

výzev ke společným modlitbám je v Písmu nepřehledné množství. **Máme se modlit za prostředí, ve kterém bydlíme** - za naši obec, kraj, zemi... Prorok Jeremjáš vzkazuje Božímu lidu: *Usilujte o pokoj toho města, do něhož jsem vás přestěhoval, modlete se za ně k Hospodinu, neboť v jeho pokoji i vy budete mít pokoj.* (Jr 29:7) **Máme se modlit jeden za druhého, tedy za církve** - a to dokonce vytrvale: *V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvajte za všechny bratry i za mne,* (Ef 6:18) **Máme se modlit za šíření evangelia ve světě i v našem bezprostředním okolí.** S čímž souvisí modlitba za všechny, kdo evangelium šíří. Apoštol Pavel prosí Koloské: *Modlete se také za nás, aby Bůh otevřel dveře našemu slovu, abych mohl zvěstovat tajemství Kristovo, pro něž jsem teď ve vězení, a tak je mohl rozhlásit; neboť k tomu jsem poslán.* (Ko 4:3-4) **A máme se modlit za naše osobní starosti a radosti, také za naše blízké** - ať už je tíží a trápí cokoli. K tomu nás nabádá Ježíš: *Modlete se, abyste neupadli do pokušení.* (L 22:40) Anebo třeba také Jakub: *Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.* (Jk 5:16)

A to jistě nejeden z vás naplňuje ve svém životě. V našem sboru jsme však postrádali **společná modlitební setkání.** Proto jsme se začali scházet k modlitbám **každé úterý od 18.30 h do 19.30 h.** A srdečně vás na tato setkání zveme! Vůbec se nemáte čeho bát! Naše setkání probíhá takto: Chvilu si povídáme, přečteme si oddíl z Písma, sdělíme si podněty k modlitbám (jsou-li nějaké) a nakonec se modlíme. Kdo chce, modlí se nahlas. Kdo nechce, modlí se v duchu. Žádný nátlak nečekejte! S tím také souvisí, že kdo přijde jednou, nemusí přijít vždycky. A ještě jedna podstatná poznámka: Modlitební setkání nemá v žádném případě sloužit k „drbům“ a pomlouvám. Když nám někdo sdělí něco důvěrného, pak kvůli tomu, abychom se za to modlili, ne abychom to vykládali dalším lidem.

Petr Kulík

Stavební práce

Po zimní přestávce proběhly 3 brigády, všechny na sborovém domě. Byl zasypán nevyužívaný sklep pod kuchyňkou, snížena podlaha kuchyňky na úroveň ostatních prostor a byla vyměněna střešní krytina nad kuchyňkou. Hlavním cílem rekonstrukce je přestavba suchých záchodů na splachovací WC s bezbariérovým vstupem zevnitř budovy a výměna elektrického topení za plynové. Příští brigáda bude v sobotu 14. května, uvítáme ochotné bratry - půjde hlavně o bourací a zednické práce a úpravu okolí. *Lubomír Dermíšek*

V období od Velikonoc se v našem sboru konaly tyto sbírky:

14/2 na tisk a publikační činnost ČCE 2 220,- Kč

březen- sbírka Diakonie na podporu lidí v uprchlických táborech

v severním Iráku 6 920,- Kč

27/3 Hlavní dar lásky JJ 5 990,- Kč

Všem dárcům děkujeme !!!

Návštěva Rumunska...

...byla plánována bratrem farářem Pavlem Šebestou z Hodonína na letošní jaro. Tak jak bylo ohlášeno i v našem sboru, dostali jsme příležitost navštívit a svou přítomností podpořit bratry a sestry ve sboru českých evangelíků v Peregu Mare.

Protože mám v Rumunsku rozvětvenou rodinu, nebylo pro mne rozhodování těžké. Tuto cestu jsem absolvovala již jednou s farářem Petrem Brodským, proto jsem se těšila na opětovné setkání s lidmi, kteří mají stejnou víru a rádi vzpomínají na své předky v České republice. Měla jsem radost, že se ke mně za náš sbor přidali manželé Kománkovi – Ivana a Mírek, kteří jako mladí lidé byli o to větším povzbuzením pro starší generaci sboru v Peregu.

Tak jak píše rubrika Českého bratra „Okénko potulného“, kterým byl v minulosti právě bratr Brodský, má tuto službu nyní na starosti hodonínský farář Šebesta, který byl hlavním organizátorem našeho výletu do Rumunska. Jeho manželka byla úžasnou řidičkou, která nás tam i zpět bezpečně dopravila.

Náplní cesty byly různé setkání ve sboru, návštěvy, besedy (např. o Jeronýmu Pražském, kterou měl připraven bratr Šebesta), promítání filmu, rozhovory s místními křesťany, výlet do města Aradu a vesničky Malý Pereg, kde mne zaujalo v kostelíku stejné uspořádání lavic, jak máme my v Javorníku.

Zajímavostí a zároveň uvědoměním si, jak si tamní lidé váží svých kořenů a víry, byla návštěva muzea. Zde si na starých věcech, které si jejich předci přivezli z Čech a Moravy, připomínají tradice, zvyklosti, utvrzují ve víře a stále nechávají žít své vzpomínky. Velmi povzbudivé je, že si stále zachovávají českou řeč a učí jí i své děti a vnoučata. Rumunsko je úrodný kraj, kde právě v navštívených vesničkách se věnují zemědělství a hospodářství. Prolíná se zde dobové s moderním. Mladí lidé odchází za prací a životem spíše do měst i zahraničí.

Víkend v Rumunsku uběhl rychle, věřím, že byl oboustranným přínosem, potěšením a povzbuzením k důvěrnému vztahu s Ježíšem.

Vyřizujeme pozdravy od místních „zapadlých“ evangelíků. Velké poděkování patří bratru Jaroslavovi Kalouskovi, kurátorovi evangelického sboru v Peregu Mare - a jeho manželce Věrce, která se velmi ochotně ujala role naší hostitelky.

Děkujeme za pohoštění i ubytování, za zprostředkování dopravy i programu.

Chvála Pánu Bohu za Jeho péči a ochranu.

Květoslava Sukupčáková

Víkend v Peregu Mare

Od sestry Sukupčákové z našeho sboru v Javorníku jsme s manželem dostali nabídku, jestli nechceme jet na víkend do Rumunska, na takový výlet. Není to zrovna „za humny“, tak jsme váhali, ale nakonec jsme se rozhodli, že pojedeme - a nelitovali jsme! Takže víkend 22.-24. dubna jsme strávili spolu s paní Sukupčákovou, bratrem farářem Šebestou a jeho paní – naší řidičkou :-) !

Cíl cesty byl jasný- Peregu Mare, účel- pozdravit a podpořit tamní spolubratry a spolusestry. Z Hodonína jsme vyjeli v pátek, asi v 7 hodin ráno autem manželů Šebestových, kam jsme se všichni (i přes mé počáteční obavy ☺) pohodlně vměstnali. Cesta byla fajn, většina trasy po dálnicích, žádné komplikace nás nepotkaly, takže jsme po sedmi hodinách přejeli maďarské hranice a byli v Rumunsku! Jelikož jsme cestu zvládli časově dobře, navštívili jsme prvně městečko San Peter Germany, kde jsme vystoupili z auta u staršího katolického kostela. Zrovna se tam vracel z pohřbu pan farář s ministrantem. Ukázněně jsme pozdravili: „Dobrý den!“ A ten rumunský pan farář řekl: „Dobrý den, vy jste z Česka? Já jsem tu došel ze Svaté Heleny. Chcete se podívat dovnitř?“ Vskutku milé překvapení! Kostel nám ukázal a řekl i něco k historii.

Pak už bylo nutné jenom zvládnout kousek slalomu mezi dírami ve vozovce a byli jsme u cedule Peregu Mare! Velmi vřele nás ve svém domě přivítali a štědře pohostili úžasní manželé Kalouskovi, které možná znáte ze Zapadlých evangeliků. Po vynikající kávičce paní domácí jsme se ubytovali v tamním sborovém domě, kde jsme měli připraveno vše potřebné pro náš pohodlný pobyt. Pan farář Šebesta se ženou pak vyrazili na pár pastoračních návštěv, kde se na ně už zdejší lidé moc těšili. Taky stihl bratr farář Šebesta udělat rozhovor pro rádio Temešvár, které vysílá každou neděli blok pro českou menšinu. Mezitím nám javornickým posloužil bratr kurátor Kalousek coby průvodce vesnicí. Docela náš šokovalo, že vesnice, kde žije asi 800 obyvatel, má 5 kostelů! A ještě víc fakt, že tam spolu svorně žije 8 národnostních menšin! Je to tam taková jazyková škola. Každý tam umí a běžně užívá alespoň 2 jazyky, bratr Kalousek mnohem víc! Se setměním jsme se vrátili do domu Kalouskových k večeři a příjemnému povídání, které trvalo do pozdních hodin. Postele jsme měly připravené ve sborovém domě, kde jsme usínali za praskání ohýnku z krbových kamen, plni vděčnosti za celý den a setkání s novými lidmi.

V sobotu ráno si paní Sukupčákovou vyzvedla její rodina z nedaleké vesnice, se kterou se již léta neviděla. Díky tomuto výletu se s nimi mohla opět setkat, ukázat si fotky, vyměnit dárky a hlavně popovídat. Nás ostatní již čekala milá paní Kalousková se snídaní a její kávičkou. Po snídani jsme vyrazili do nedalekého města Arad. Pro představu - něco jako Brno. Tam jsme navštívili spoustu kostelů, památek, viděli hodně zajímavých historických budov. Taky nás pan Kalousek vzal „na plac“- velkou tržnici plnou čerstvé zeleniny, ovoce, sýrů, pečiva, masa atd. - prostě farmářské trhy, kde jsme ochutnali úžasný langoš s tvarohem, smetanou a koprem! Pak jsme ještě omrkli aradské vlakové nádraží a frčeli jsme na oběd do restaurace v městečku Pečka. Do Peregu jsme se vrátili v odpoledních hodinách. Odpoledne jsme každý relaxovali po svém- někdo u knihy, někdo

na kole, někdo toulkami vesnicí. Navečer byla přednáška bratra Šebesty o Jeronýmu Pražském. Mezitím se k nám opět připojila i sestra Sukupčáková a po přednášce jsme si povídali s místními. Mimo jiné jsme zjistili i to, že tu poslouchají Šlágr! Pan Kalousek nás vzal také do jejich místního „muzea“, které spolu s manželkou založili. Pro mě osobně to byl moc krásný zážitek, něco jako malý skanzen, který mám moc ráda.

V neděli jsme se jistě všichni těšili na bohoslužby, které byly v 9:30. Zajímavé byly už jenom tím, že tam byli 3 kazatelé! Náš z Hodonína, česky mluvící kurátor bratr Kalousek a maďarsky mluvící tamní pan farář, který spravuje také sousední sbor. Po výměně „mezinárodních“ pozdravů jsme si všichni společně zazpívali z českých zpěvníků, poslechli slovo nejprve maďarsky, poté česky od bratra Kalouska a kázání od bratra faráře Šebesty. Na varhany zahrál syn Kalouskových – Valík. Místní mají moc hezký zvyk – po kostele si jdou spolu vypít kávu do sborového domu. Tam jsme si opravdu zajímavě popovídali, navzájem se „vyzpovídali“ a posléze vřele rozloučili. Na oběd nás opět pozvala obětavá paní

Kaloušková. Jelikož nás čekala dlouhá cesta domů, nezbývalo, než se se slzou v oku rozloučit. Ještě jsme krátce navštívili maďarského pana faráře, který našťastí mluvil i anglicky, provedl nás sborovými prostory a i kostelem, který opravují. A vyrazili jsme směr domov...Do Hodonína jsme díky Boží ochraně a šikovně paní řidičce dorazili ještě před sedmou večerní, k čemuž nám pomohl i hodinový časový posun.

Původně jsem od Peregu čekala něco zcela jiného, jako třeba suché WC, dobytek na cestě, domácí sýry a máslo v každém druhém domě, zaostalé zemědělství a tak – prostě živý skanzen. Není to tak – jsou 8 let součástí EU a pokrok je znát. Ačkoliv je to vesnice klidná a pokojná, čas se nezastavil ani tam. Nicméně jsme s manželem velice vděční za to, že jsme měli možnost poznat toto místo, jeho zvyky, nové lidi a hlavně, že jsme se v pořádku vrátili domů k našim rodinám..... Bohu díky!!!

Kománková Ivana

Biblická stezka

je vědomostně-orientační závod tříčlenných hlídek s dlouhou tradicí. Kdo z vedoucích dětských kolektivů se někdy tohoto závodu zúčastnil, nezůstal u jednoho ročníku, ale pokračoval vždy dále. S manželem jsme měli tu čest být u jejich prvopočátků a ani se nám nechce věřit, že v roce 2016 proběhl již 19. ročník. Vždy jsme byli vděční za tým lidí, který byl ochotný nám s náročnou organizací pomoci. Když jsme se dověděli, že letošní ročník vzali na svá bedra naši dlouholetí pomocníci a přátelé Světlana s Daliborem, nedalo nám to a rozhodli se ještě jednou být u toho. Už jenom místo, krásné Bílé Karpaty, lákalo k návštěvě. Také setkání dětí, které si přijely nejen vyzkoušet své znalosti a dovednosti, ale prožít společný čas s věřícími kamarády a slyšet pravdy Božího slova je pro nás vždy povzbuzením.

čase. A vězte, nikdo nebyl zklamaný. Snad jen ti, kteří ze sebe vydali vše a přesto neuvítězili.

Úkoly připravuje Dorostová unie, takže děti se s nimi setkají až při závodě. Do celostátního finále postoupily dvě hlídky z Kyjova a náhradníky se stala v průměru o několik let mladší

hlídka z Javorníka, která obsadila třetí místo (chybělo jen 7 bodů, takže ani ne celé jedno stanoviště). Také jediná zúčastněná pěšinka (hlídka s dětmi do 12 let) byla z Javorníka a vůbec se neztratila.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat celému týmu z ČCE Javorník za vzornou přípravu závodu i za to, že jsme se u vás cítili opravdu jako doma. Navíc v nádherné jarní přírodě, kterou jsme vychutnávali plnými doušky. Děti uzavřely přátelství, příjemně se unavily při kolektivních hrách a na dětském hřišti. Společně jsme strávili i čas nad Biblí, při společném zpěvu a modlitbě. A tak to má být. A dovolím si drobné proroctví. Vaše mladé hlídky mají budoucnost. Za rok budou o něco moudřejší a fyzicky zdatnější, takže je téměř jisté, že se proboují do finále. Budeme vám držet palce.

Jindra a Bohuslav Soudkovi z CB Letovice

Svatá studna - co o ní víme?

Možná jste se někdy zamysleli nad tím, proč pramen vody pod kopcem Hradisko nazýváme Svatým. Povím vám příběh, který svým potomkům po celá staletí vyprávěli naši předkové.

Po bitvě na Bílé hoře nastalo v naší zemi velké pronásledování těch, kdo se hlásili k protestantům. A nejvíce byli pronásledováni kazatelé. A tak se mnozí protestantští kazatelé rozhodli uprchnout do Uher, kde byla náboženská svoboda větší. Jeden z těchto kazatelů procházel i našim krajem. V tom roce bylo velké sucho a zem byla úplně vyprahlá. Náš poutník, zmučen velkou žízňí, prosil svého Pána, aby mu ukázal cestu, kde najde vodu. Uviděl, že po polní cestě za ním jdou lidé a v rukou nesou nádoby na vodu. Když se u pramene Svaté studny setkali, náš kazatel se dověděl, že lidé z vesnice, které se tak úzkostlivě vyhýbal, nejsou jeho nepřátelé, ale lidé, kteří čtou stejnou Bibli jako on, uctívají stejného Pána a k jeho chvále zpívají stejné písně. Když náš kazatel uhasil žízeň, pomodlil se a požeňnal studánku slovy: *kéž se, studánko, tvůj pramen nikdy neztratí, ani nevyschne*. A po staletí skutečně nebylo pamětníka, že by Svatá studna přestala dávat vodu. V dobách největšího sucha stačila zásobovat lidi i dobytek,

Toto mé vyprávění není pohádka. Znímá ji z úst dvou svědků. Tento příběh mně vyprávěla babička Macková, od které jsem se učila věřit v našeho Pána. Pro ni byla podstatná postava věrného kazatele. Druhým člověkem byl ujec Sňahel z čísla 120. Pro něho byla voda ze Svaté studny velkým darem pro lidi i dobytek. Jako hospodář měl péči hlavně o svůj dobytek.

Milí přátelé, jestli se rozhodnete navštívit Svatou studnu, budete asi velmi zklamáni. Na první pohled zjistíte, co člověk měl udělat a neudělal, a co udělat neměl - a udělal. Ale vody se tam napijete i dnes.

Kateřina Pavlincová

Čeká nás...

Informace o letním dětském táboře 2016

Tak jako každý rok i letos připravujeme letní dětský tábor se skvělými mladými i zkušenými bratry a sestrami z nichž mnozí z nich jsou z vašeho sboru. Po roční přestávce, kdy byl tábor příměstský, navazujeme na tradici od roku 1998 odloučených pobytových táborů. Tábor se bude konat od pátku 1.7.2016 do čtvrtku 7.7.2016 na osvědčeném a bezpečném tábořišti na Ranchi Rovná, Jankovice 8, pošta Traplice v severovýchodní části Chřibů v Buchlovských horách. Tábor je určen pro děti, které absolvovaly první třídu až po ty, které zrovna vyšly třídu devátou.

Tyto tábory začaly a stále jsou výsledkem naší touhy sloužit dětem v poznávání našeho Spasitele a Pána Ježíše Krista. Nikoliv však formou školního biflování, ale snahou o zapálení jejich lásky a touhy k Ježíši. Děje se tak biblickými úvahami (letos na téma vybraných podobností Ježíše Krista z Matoušova evangelia vykládaných slovy vašeho br. faráře P. Kulíka), napínavými hrami v krásné přírodě, mnohými písničkami, osobními rozhovory, či rukodělnými a sportovními workshopy.

Je třeba také podotknout, že na táboře panuje táborový řád, kterému se všichni podřizujeme, tak abychom dokázali v lásce a ohleduplnosti spolu vycházet. Bez tohoto řádu by to, při tak velké a různorodé skupině 70-90 dětí a dospělých, nebylo možné. Tato zkušenost učení se podřizovat za účelem dosažení společného cíle, je v dnešní egoistické době, nejenom dětem, ale nám všem, jen ku prospěchu.

Ještě bychom chtěli něco závěrem říci k poněkud vyšší ceně 2300,- Kč (každý další sourozenec 2000,- Kč). Na první pohled je to cena ne zrovna zanedbatelná. Je však důsledkem pronajatého kvalitního oploceného a udržovaného tábořiště s dřevěnými chatkami, sportovním hřištěm, chutnou, téměř domácí strávou (5 x denně), zázemím velké zděné budovy se sprchami a toaletami, workshopy na koních, celodenním výletem (pokud to jen trochu půjde i s návštěvou archeoskanzenu Modrá). Zkrátka kvalitní a bezpečné tábořiště něco stojí, k tomu se musí připočíst zajištěná doprava autobusem se zastávkami Javorník, Hrubá Vrbka a Velká nad Veličkou, výměna již opotřebovaného sportovního vybavení a náčiní, výtvarné potřeby všech skupinek a materiálové vybavení nutné pro jednotlivé hry.

Tento tábor je určen především pro vaše děti a děti z okolních sborů. Bez nich nechceme ani nemůžeme tyto tábory pořádat. Vše organizujeme a objednáváme ve víře, že se přihlásí alespoň 50-55 vašich dětí. V minulosti jsme s tím neměli problém, naopak pozdější zájemce jsme museli i odmítat.

Za organizační tým tábora

*Mgr. Pavel Popovský,
člen staršovstva ČCE Hodonín*

- Tradiční **vodácký víkend** proběhne 9.-12.6. na řece Otavě. Přihlášky přijímá a bližší informace podá br. Pavel Kománek.
- **Koncert pro Javorník** je plánován tradičně na úterý po Hornáckých slavnostech, tj. 26. července 2016.
- Ve stejném týdnu se koná také **hudební festival nové generace NG fest** – v sobotu 30.července 2016. Bližší informace poskytne br. Jan Šimša ml. a také budou průběžně zveřejňovány na stránkách www.ngfest.cz.
- 28.srpna 2016 nás navštíví evangelíci ze sboru ve Stříteži a Rožnově.

* * * * *

Jak už jsme psali, na 18. září plánujeme **sborový zájezd do sboru ČCE v Českém Těšíně**, kde nyní působí br.f. Mojmír Blažek. Ten nám k tomu napsal:

Milí Javorníci !

Velice se těším na vaši chystanou návštěvu. Bude to dva roky, co jsem z Hornácka odešel a já i celá naše rodina si moc rádi připomeneme vaše tváře a mnohé krásné chvíle, které jsme mezi vámi prožili. Určitě se nebudu snažit předem vám malovat Slezsko jako kraj stejně malebný, jako je tomu u vás. Například při konání pohřbů stále nostalgicky vzpomínám na to, co bylo na Hornácku tak samozřejmé a úžasné. Tady nejen, že neznají tradici „zpívání“, ale i při samotném pohřbu jsem tu zažil společný zpěv jen vyjíměčně. Většinou je přítomna jen nejbližší rodina a na zpěv si musíme najmout sólo, či duet zpěvačky. Na časy tam u vás, i s tím vyprovázením na hřbitov, dodnes vděčně vzpomínám. Ale jistě toho bude mnohem víc, na co si opravdu rádi vzpomeneme při setkání tváří v tvář.

Těšínské Slezsko je jiné v mnoha ohledech. Ale v něčem vám bude naopak velmi blízké. Zdejší kraj (stejně jako Javorník) je ve srovnání se zbytkem republiky výrazně zbožný. V samotném Českém Těšíně je, pokud vím, nejméně 10 křesťanských církví (z toho 8 protestantských). Díky tomu se tu děje takové množství různých akcí, až vážně hrozí, že si tak nějak stačíme sami pro sebe. I proto se těším, že zase něčím povzbudíte, abychom vnímali i to širší okolí církve.

Slibuji, že na vás nebudu mluvit polsky. Ale budete-li mít zájem, mohli bychom domluvit návštěvu polského kostela „Na vyšní bráně“, kam prý v době protireformace chodívali někteří evangelíci až z vašich končin.

Na setkání se těší Mojmír Blažek

Svatodušní svátky:

Neděle 15.5. 10:00 h bohoslužby s vysluhováním svatě
večeře Páně a sbírkou na Diakonii ČCE

15:00 h sborové odpoledne na farní zahradě
„oslava narozenin církve“ - grilování,
příjemné společenství, hry pro děti...

Pondělí 16.5. 18:30 h bohoslužby (A. Prčíková, ČCE Hrubá Vrbka)

Sbírka darů Jeronýmovy jednoty

se bude vybírat ve farní kanceláři:

v pátek 13.5.2016 od 17 do 19 hod

v sobotu 14.5.2016 od 9 do 11 hod

Všichni jste zváni na **Seniorátní evangelickou neděli 29.5.2016
v Kateřiních a setkání mládeže 27.-29.5.** - bližší informace
najdete na plakátku ve farní vitríně a na našich webových stránkách.

12. června můžete přispět na sbírku pro středisko Diakonie ČCE,
hospic Citadela ve Valašském Meziříčí, jehož partnerským sborem
je Východomoravský seniorát, tedy my všichni.

Ti, kdo v hospici pracují, žijí a umírají, potřebují naši podporu i modlitby.

Javornický evangelík - sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Velíčkou.
69674 Javorník 111, e-mail: javornik-nad-velickou@evangnet.cz, <http://javornik-nad-velickou.evangnet.cz>, redakce: Petr Kulík,
Světлана Greplová, Luděk Mikáč. Bankovní spojení: 1444717349/0800. Dary vítány. Vychází 4x za rok. Neprodejné